

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

FLUORIDERING EN SCHILDKLIER

In antwoord op vragen uit de Tweede Kamer heeft de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid meegedeeld dat hij de Gezondheidsraad verzocht heeft, nader advies uit te brengen over het voorkómen van tandbederf door het toevoegen van fluor aan het drinkwater. Een argument uit de Kamer was, „dat volgens enige onlangs verschenen wetenschappelijke publikaties fluor schadelijk zou zijn voor de schildklier, het beenderstelsel en bij aderverkalking”. (*N.R.C.*, 14 november 1968).

Op beide laatstgenoemde aspecten mogen anderen ingaan. Wat de invloed van fluor op de schildklier betreft, meen ik de blijkbaar bestaande ongerustheid wel te kunnen wegnemen. Wel hebben enkele onderzoekers gevonden dat fluoride een zekere antithyreotische werking heeft, doch deze is zeer zwak.

Fluoride wordt tegenwoordig wel als therapie gegeven bij aandoeningen die gepaard gaan met demineralisering van het bot. Daarbij is de dagelijkse dosis tientallen malen zo hoog als die welke men bij de voorgestelde fluoridering van het drinkwater tot zich zou nemen. Voorzover mij bekend is in één geval hypothyreoïdie vastgesteld tijdens deze therapie. Dit betrof een vrouw met multipel myeloom die (naast cyclofosfamide) gedurende 9 maanden 75 mg NaF per dag had gekregen (DAVIS 1966). Daarentegen had 4 mg per dag gedurende 3-10 weken geen invloed op de opname van I^{131} door de schildklier bij 30 euthyreotische vrijwilligers (LEVI en SILBERSTEIN 1955). Vóór de komst van werkzamere thyreostatica zijn hoge doses fluoride wel toegepast ter behandeling van hyperthyreoïdie (GOLDEMBERG 1930), maar ook hier bleek 4-10 mg NaF per dag gedurende 22 tot 113 dagen slechts bij 6 van 15 patiënten een klinische verbetering te geven (GALLETTI e.a. 1957), die bovendien tenietgedaan werd als tevens een lage dosis jodide (100—120 μ g per dag) werd gegeven (GALLETTI en JOYET 1958).

Dat er van fluoridesuppletie in de gebruikelijke dosering (1 mg per liter water) ooit een schadelijke werking op de schildklier zal worden geconstateerd, is dus niet waarschijnlijk.

Literatuur: DAVIS, P. J. (1966) Fluoride therapy and the thyroid gland. *J. Amer. med. Ass.* **196**, 1159. — GALLETTI, P. M. en G. JOYET (1958) Effect of fluorine on thyroidal iodine metabolism in hyperthyroidism. *J. clin. Endocr.* **18**, 1102. — GALLETTI, P. M., G. JOYET en O. JALLUT (1957) Effets du fluorure de sodium sur la fonction thyroïdienne dans la maladie de Basedow. *Helv. med. Acta* **24**, 209. — GOLDEMBERG, L. (1930) Traitement de la maladie de Basedow et de l'hyperthyroidisme par le fluor. *Presse méd.* **38**, 1751. — LEVI, J. E. en H. E. SILBERSTEIN (1955) Lack of effect of fluorine ingestion on uptake of iodine 131 by the thyroid gland. *J. Lab. clin. Med.* **45**, 348.

Amsterdam, 18 november 1968

J. D. WIENER

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Zelfmoord. — Op zijn minst 1000 mensen plegen — over de gehele wereld genomen — dagelijks zelfmoord; het aantal pogingen tot zelfmoord is acht maal zo groot. Aldus *WHO Chronicle* (nov. bl. 489). Deze getallen berusten op incomplete statistieken; vermoedelijk zijn ze nog aan de

lage kant. Sinds jaren behoort zelfmoord tot de tien meest frequente doodsoorzaken in Europa en Noord-Amerika. Terwijl de ste.fecijfers voor vele ziekten zijn gedaald, is dat niet het geval voor zelfmoord.

Einde medische spraakverwarring? — Dr. VITTORIO FATTORUSSO, secretaris van de Council of International Organizations of the Medical Sciences (CIOMS), verklaarde op een vergadering in Florence dat het einde van de spraakverwarring ten aanzien van medische termen in zicht is. De medische taal is nog steeds vol van „conflict and redundancy of synonyms, eponyms and colloquialisms”. Een ziekte zoals myelofibrose wordt in de wereldliteratuur onder 30 namen vermeld. Vele ziekten zijn in een en hetzelfde land onder tien namen bekend. De CIOMS heeft een „task force in medical lexicography and terminology” benoemd. Van een eenvoudiger namensysteem zullen niet alleen praktiserende artsen profiteren, maar (vooral) ook onderzoekers, leraren, ziekenhuisarchieven en uitgevers. (*Med. News*, 15 nov. bl. 7).

Canada

Hemisferectomie. — In het Hospital for Sick Children te Toronto hebben in de afgelopen jaren 17 kinderen een hemisferectomie ondergaan, volgens mededeling van Dr. BRUCE HENDRICK, hoofd van de neurochirurgische afdeling van het ziekenhuis. Bij een van de kinderen werd de operatie vier jaar geleden uitgevoerd, toen het kind 26 dagen oud was. Alle geopereerde kinderen leden aan hemiplegie en onbehandelbare toevallen. Bij velen bestonden gedragsstoornissen. De hemisferectomie bestond uit verwijdering van de niet-dominante atrofische hersenhemisfeer. Bij alle kinderen verbeterde na de operatie de spierkracht. Van de geopereerde kinderen leden negen aan infantiele hemiplegie, vermoedelijk ten gevolge van een geboortetrauma, drie aan de ziekte van Sturge-Weber, en vijf aan hersenletsel na trauma. Dr. HENDRICK toonde aan dat de intellectuele functies niet hadden geleden door de operaties. (*Med. News*, 15 nov. bl. 7).

De woning van Charles H. Best. — Op de 28e jaarvergadering van de American Diabetes Association te San Francisco werd het geboortehuis van de Canadese fysioloog CHARLES HERBERT BEST, die samen met sir FREDERICK BANTING en JOHN JAMES MACLEOD in 1922 de insuline ontdekte, officieel aan de Association overgedragen. Het huis staat in Pembroke, Maine. Vele Canadese suikerzieken en artsen hebben grote bedragen aan het aankoopfonds geschonken. De Association heeft de zorg voor het complex op zich genomen. (*Can. med. Ass. J.*, 28 sept. bl. 6).

Duitsland

Verboden invoer en doorvoer van apen. — In augustus en september 1967 zijn 30 mensen bij laboratoriumwerk door apen geïnfecteerd en ziek geworden. Zeven hunner zijn ten gevolge van de infectie gestorven. De Bondsregering deelt mee dat het infectieuze agens nog steeds niet met volle zekerheid is geïdentificeerd; wel is de waarschijnlijkheid groot, dat het om een virus gaat van de Arbo-B-groep. Aangezien huisdieren gevoelig voor dit virus zijn, is de verdere invoer van apen verboden. In bepaalde gevallen worden uitzonderingen gemaakt, zo bv. voor apen die hun nieren moeten afstaan voor de bereiding van vaccins. Het invoer- (en doorvoer-) verbod werd 11 november 1967 voor een half jaar uitgevaardigd en gold voor apen (*Simiae*) en halfapen (*Prosimiae*). Toen 11 mei het halfjaar verstreken was, oordeelde men dat het gevaar nog niet geweken was, en werd het verbod voor onbepaalde tijd verlengd. (*Dtsch. Arztebl.*, 9 nov. bl. 2586).